

Så når jeg summerer alt det her op, er jeg nødt til at sige, at det er den dårligst tænkelige vej, regeringen betræder. Vi mister danske arbejdspladser, der er danske virksomheder, som vil blive lukket, og ud over at de producerer til hjemmemarkedet, kan vi miste eksportindtægter, vi kommer til at importere flere varer, vi kommer til at skade miljøet, og der vil blive problemer med sundheden på levnedsmiddelområdet.

Summa summarum må man sige: Det her er ikke fornuftigt at gennemføre, og derfor er vores opfordring, at regeringen dropper det her projekt, lader være med at komme med denne afgiftspakke, lader være med at plage den danske befolkning yderligere.

Det har været hævdet her i dag fra flere – særlig regeringsordførere – at danske virksomheder jo nok tilpasser sig; de får nok fundet ud af at få de her investeringer tjent hjem igen over nogle år. Det var der måske også nogle af dem der havde lyst til at gøre, inden debatten i dag gik i gang, men først var det hr. Duetoft fra CD, som fik sagt, at når de 20 pct. var nået, skulle man gå videre, hvis det teknologisk osv. var hensigtsmæssigt. Når man har sat folk til at løbe kapløb med deres egen økonomi og man har sat en måltavle op og man så, inden løbet skydes af, begynder at flytte på måltavlen eller antyder, at midtvejs i løbet flytter man måltavlen, vil der være mange virksomheder, der som hr. Peter Hansen-Nord vil sige: Så kan det også være lige meget. Hvorfor deltage i ræset? Hvorfor ikke gå den anden vej? Hvorfor ikke gå ud af Danmark?

Og når så ministeren går op og bekræfter, hvad hr. Duetoft har sagt, går op og siger: Jamen det er rigtigt, at når vi når de 20 pct., skal vi videre, så må vi altså sige: Så lad helt være med at sætte det her ræs i gang. Det kommer til at blive dyrt for det danske samfund, og det kommer til at tage ganske mange år at få genoprettet, men det deltager vi til gengæld gerne i. Vi deltager derimod ikke i at få de her lovforslag gennemført.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Kun en enkelt misforståelse iblandt – undskyld – mange andre i hr. Behnkes indlæg føler jeg behov for på nuværende fremskredne tidspunkt at få rettet, også fordi jeg tror, der er tale om en reel misforståelse og ikke – om jeg så må sige – uenighed om motiver. Det drejer sig om elvarmekonvertering.

Elvarmekonvertering er omtrent den mest effektive og prisbillige måde at reducere og bortfjerne CO₂ på. Der er ingen tvivl om, at det at give økonomiske incitament – og andet ligger der ikke i regeringens forestillingsverden – for husholdningerne til at omstille deres bolig fra elopvarmning til centralvarme er den i særklasse mest effektive og prisbillige måde at reducere CO₂-belastningen på.

Hr. Behnke har fuldstændig ret i, at det er en økonomisk byrde for mange familier at gennemføre, og derfor er det naturligtvis regeringens opfattelse, at de skal have hjælp til at gennemføre denne omstilling.

Inden for de kollektive forsyningsområder er det regeringens opfattelse, at der skal gives tilskud i kraft af det, der med et lidt fint ord kaldes integreret ressourcelægning, dvs. at man i stedet for at bygge nye elværker skal give tilskud til at opnå de nødvendige besparelser.

Det er vores opfattelse, at det bør være elværkerne, der yder dette tilskud, men der har været nogle juridiske problemer, og dem er vi nødt til at få klaret af, før vi kan komme med et forslag til Folketinget.

Men ikke bare bør – om jeg så må sige – princippet om integreret ressourcelægning ydes støtte. Der bør også ydes støtte fra forsyningsvirksomhederne, hvad enten det er varmeværkerne, eller det er naturgasselskaberne, som jo ad denne vej opnår kunder. Den samlede pakke vil give en betydelig støtte til, at man som beboer med elvarme inden for forsyningsområderne omlægger til centralvarme.

Når vi kommer uden for de kollektive forsyningsområder, altså ud i det, vi kalder Område 4, er problemet imidlertid det, at dér er der jo pr. definition ikke nogen forsyningsvirksomheder, som kan supplere det almindelige tilskud fra elværkerne, eller hvordan vi nu finder frem til det. Og det er til at udfylde dette hul og alene for at udfylde dette hul, at vi stiller forslag om, at der kan ydes statstilskud. Det er altså kun for at skabe ligestilling i tilskudsmuligheder mellem dem, som bor i et forsyningsområde, og dem, der bor uden for forsyningsområderne.

Hvor meget vil det koste? Ja, skønnene varierer mellem 50.000, 60.000, 70.000 kr., alt efter, hvilken bolig vi taler om. De tilskud, som vi har forestillet os, vil samlet nå op i størrelsesordenen 20.000 kr. Og det vil for mange familier gøre det tillokkende at få gennemført dette.

Men alt dette vender vi tilbage til under udvalgsarbejdet. Jeg synes bare ikke, at hr. Kim